अथ तृतीयं मन्त्रमाह । "होता यक्षन्नराशꣳसं नृशस्तं नृꣳः प्रणेत्रं । गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैः शक्तिमान्रथैः प्रथमया-वा हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यज" [३] इति । दैव्यः 'होता', 'नराशंसाख्यं' अग्निं विकल्पितद्वितीयप्रयाजदेवं, पूज-यतु । कीदृशमग्निं, 'नृशस्तं, नृभिर्यजमानादिभिः स्तुतं, 'नृꣳः प्रणेत्रं' मनुष्याणां प्रकर्षेण नेतारं, स च नराशंसाख्यो-ऽग्निः 'गोभिः', 'वपावान्' समृद्धिमान् 'स्यात्,' गोसमृद्धिहे-तुर्भवत्वित्यर्थः । तथा 'वीरैः' पुत्रादिभिः, 'शक्तिमान्' सर्व्व-कार्य्यसाधनसमर्थो भवतु । 'रथैः', नानाविधैः 'प्रथमयावा' सर्व्वेभ्यः प्रथमतो गन्ता, भवतु । 'हिरण्यैः', बहुभिः 'चन्द्री' आह्लादवान्, भवतु । यजमानाय गोपुत्ररथहिरण्यानि प्रय-च्छत्वित्यर्थः । वेत्वाज्यस्येति पूर्व्ववत् ॥

अथ चतुर्थं मन्त्रमाह । "होता यक्षदग्निमिड ईडितो-देवो देवाꣳ आवक्षद्दूतो हव्यवाडमूरः । उपेमं यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति । 'इड' इडेत्येतन्नामकम्, 'अग्निं' तृतीयप्रयाजदेवं, दैव्यः 'होता', यजतु । स च 'देवः', 'ईडितः' यजमानादिभिः स्तुतः, 'देवान्', सर्व्वान् 'आवक्षत्' इह कर्म्मण्यावहतु । 'दूतः' दूतवद्धितकारी, 'हव्यवाट्' हविषो वोढा, 'अमूरः' अ-मूढः, स देवः 'इमं यज्ञं', 'उपावतु' उपेत्य रक्षतु । 'इमां', च 'उपावतु', 'देवहूतिं' मदीयं देवाह्वानमपि, 'अवतु' । वेत्वित्यादि पूर्व्ववत् ॥